

c) naar mindst en Fjerdedel af Besætningen paa Skibet nægtede at gaa til Søs, fordi de ansaa Skibet for usødygtigt og i den Anledning henvendte sig til Skibsinspektøren. Udkastet foreslog fremdeles en „Besigtigelseskommission“ til efter Begæring at prøve Skibsinspektørens Afgørelser samt et „Oversyn“, hvortil Besigtigelseskommissionens Kendelser kunde indankes. Med Hensyn til Ordningen af Tilsynet brød Udkastet, som det vil ses, helt med den hidtidige Fremgangsmaade, dels derved, at der skabtes en fast Institution udstyret med Politimyndighed og derved atter Mulighed for et virkelig effektivt Tilsyn, dels derved, at de tidligere faste Terminer for Syns Afholdelse blev opgivne, og det hele Apparat lagt an paa kun at virke, naar det i hvert enkelt Tilfælde skønnedes fornødent. For dette sidste Synspunkts Vedkommende var man formentlig særlig stærkt paavirket af den engelske Lovgivning, der var blevet staaende ved en lignende Ordning som den eneste, der paa det Tidspunkt kunde ventes accepteret af engelske Søfartskredse.

I et særligt Afsnit af Udkastet fandtes Regler om Skibes Indretning, Udrustning og Belastning. Nogen Regel om Indførelse af en almindelig Lastelinie ansaa Kommissionen — i Overensstemmelse med den herskende engelske Opfattelse — det ikke for ønskeligt at bringe i Forslag.

Paa Grundlag af dette Udkast udarbejdede Indenrigsministeriet et Lovforslag, der blev forelagt Rigsdagen i Samlingen 1879—80, se Rigsdagstidende 1879—80, Tillæg A. Sp. 1189—1216. (Samtidig fremsattes af Justitsministeriet Forslag til Lov om Undersøgelser af Ulykkestilfælde paa Søen, se Tillæg A. Sp. 2487—2508).

Forslaget mødte imidlertid stærk Modstand saavel i Rigsdagen som i Søfartskredse. De væsentligste af de Betragtninger, der gjordes gældende imod det, var følgende:

1) at der forud for en saadan Lov burde gaa en Lov om Undersøgelse af Søulykker og Aarsagerne til disse;

2) at en Del af Forslagets Bestemmelser hørte hjemme i en Sølov, som netop paa den Tid var under Overvejelse;

3) at en saadan Lov vilde paalægge dansk Skibsfart saa store Byrder, at den ikke vilde kunne staa sig i Konkurrence med andre Stater, der ikke havde en tilsvarende Ordning (hertil hørte bl. a. Norge og Sverige).

Regeringen og Landstinget enedes dog om en Affattelse, som man mente kunde give en brugelig Lov, se Rigsdagstidende 1879—80, Tillæg B. Sp. 1017—1104 og Tillæg C. Sp. 431—444. Forslaget blev oversendt til Folketinget, men ikke færdigbehandlet der. I Rigsdagssamlingen 1880—81 fremsattes Lovforslaget paa ny — jfr. Rigsdagstidende 1880—81, Tillæg A. Sp. 1467—1482, — denne Gang i Folketinget, men mødte en stærk Modstand, se Tillæg B. Sp. 1163—1176. Den Affattelse, Folketinget gav Forslaget, vilde Ministeren ikke modtage, og Forslaget bortfaldt. Det fremsattes dog i de tre følgende Rigsdagssamlinger, jfr. Rigsdagstidende 1881—82, Tillæg A. Sp. 2017—30, Rigsdagstidende 1882—83, Tillæg A. Sp. 1279—92, og Rigsdagstidende 1883—84, Tillæg A. Sp. 1367—80, men naaede ikke at blive vedtaget, og dermed løb Sagen ud i Sandet. Lovforslaget af 1879, der paa flere Punkter har kunnet danne Forbilledet for det Forslag, der nu forelægges Rigsdagen, var præget af et betydeligt Fremsyn. Det var imidlertid langt forud for sin Tid, og det maa erkendes, at i hvert Fald den Indvending, der blev gjort imod det under Henvi- sning til danske Skibes Konkurrencedygtighed i Sammenligning med Udlandets, vel kunde give Anledning til nogen Betænkelighed. Paa det givne Tidspunkt var jo nemlig Lovgivningen paa dette Omraade overalt i sin Vorden, og nogen international Ensartethed kunde neppe paaregnes.

I 1892 lykkedes det endelig at gennemføre Søløven (Lov Nr. 56 af 1. April 1892), i hvilken en Del af Bestemmelserne fra Forslaget af 1879 blev optaget, navnlig den stærkt omstridte Bestemmelse om Mandskabets Adgang til at forlange Besigtelse af et Skib paa Grund af Mistanke om Usødygtighed — jfr. Søløvens § 87. Samme Aar kom endvidere Loven om Oprettelse af Søretter udenfor København samt om Søforklaringer og Søforhør (Lov Nr. 72 af 12. April 1892), der tillige foreskrev Ud- givelsen af en aarlig Søulykkestatistik.

I 1894 gennemførtes i England en Revision og Kodifikation af de gældende Søfartslove — Merchant Shipping Act 1894 —, og de engelske Myndigheder blev mere og mere tilbøjelige til at benytte sig af den Hjemmel, Loven gav dem til ogsaa at undersøge udenlandske Skibes Sødygtighed, naar disse ankom til engelsk Havn.